

er derfor, det er så håbløst urimeligt, at man prøver at gøre det til Enhedslistens skyld.

Til hr. Jan Petersen: Nu fangede jeg ikke lige det sidste. Jeg vil bare sige, at hvis det her minder om ungdommen, ja, hvis hr. Jan Petersen var mere venstreorienteret end det, man kan se i den her finanslov, så synes jeg, det er fint at blive mindet lidt om ungdommen.

Jeg skal slutte af med at sige til hr. Jens Peter Vernersen: Det er rigtig nok, at V og K har en anden politik end det, man lige ser her, men i valgkampen sagde statsministeren: Hvis V og K kommer til, bliver huslejen dyrere, der kommer angreb på efterlønnen, nedskæringer af den offentlige service osv. osv. osv. som betaling for, at erhvervslivet får nogle skattelettelser, og det er jo lige præcis det, man har gennemført.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg synes, det er fuldstændig rørende at høre hr. Frank Aaen blive ved med at stå og tale om, at Enhedslisten var meget forhandlingsvillig og åben, og at der stort set ingen grænser var for, hvad vi kunne lave med Enhedslisten, hvis bare Socialdemokratiet opgav stort set alt det, vi havde.

Jeg tror stadig væk, at Enhedslisten har det problem, at der ikke er ret mange andre i kongeriget end Enhedslisten selv, som har forstået, at man var så forhandlingsvillig. Jeg har en fornemmelse af, at langt de fleste i kongeriget har den opfattelse, at det stod højt og tydeligt i alle landets aviser, at Enhedslisten havde meldt sig ud af forhandlingerne.

Så kan det godt være, at hr. Frank Aaen og andre har været så kloge på, at vi bare skulle have gjort sådan og sådan, men det, som man måske i sin selvransagelse skulle gøre, når man sidder deroppe i sit mørkekammer og overvejer situationen, var at overveje, om det nu egentlig var en særlig klog forhandlingsstrategi. Den efterlod i hvert fald os andre med det indtryk, at man ikke ville være med. Man gik til forhandlingerne med ultimative krav, og med sådan nogle ender det altså med, at man bliver sat uden for døren, og derved er man altså skyldig, uanset om man kan lide det eller ej.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Det er klart, at hr. Frank Aaen fortjener, at jeg er mere præcis i mit spørgsmål, så det vil jeg prøve at være.

Hvad er det, der forhindrer hr. Frank Aaen i at forstå, at når man nedsætter selskabsskatten og bruger penge på det, så er formålet at kunne konkurrere om de virksomheder, der interesserer sig for, hvor de skal ligge? Og hvad er det, der interesserer dem? Ja, det er: Skal vi ligge i et land, der er sådan eller sådan?

Vi konkurrerer om udenlandske arbejdspladser med andre lande med lavere selskabsskatter. Hvad forhindrer hr. Frank Aaen i at være med i et projekt, hvor det drejer sig om at få virksomheder til at placere sig i Danmark, også selv om det så også koster på selskabsskatten?

Så vil jeg tage fat i en påstand, som hr. Frank Aaen har ført frem: at vi skulle have svigtet med hensyn til dyre huslejer. Den debat, der var under folketingsvalget, handlede om fri huslejeafstøtelse, den handlede ikke om boligstøtte. Det var det, der blev talt om.

Omkring boligstøtten er mit spørgsmål til hr. Frank Aaen: Har hr. Frank Aaen ikke opdaget nogle vindere? Har hr. Frank Aaen ikke opdaget nogle, der ikke får ændringer? Har hr. Frank Aaen kun øje for dem, hvis husleje bliver større, fordi boligstøtten formindskes? Har hr. Frank Aaen ikke øje for, at der også er forbedringer i den sag?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Til hr. Frank Aaen: Er det ikke kendt, at Danmark formentlig er det land, hvor der for den bredeste del af befolkningen er opnået den absolut største omfordeling af indkomster, hvilket har gjort, at vores land er et af de allerbedste lande at leve i? Er det ikke gået op for hr. Frank Aaen?

Og må jeg så ikke sige om det forslag, man stiller om selskabsbeskatningen: Enhedslisten var jo ikke imod, at man sænkede selskabsskatten til 26 pct., da vi havde pinseforhandlingerne. Hr. Frank Aaen ved jo lige så godt som jeg, hvilket parti der spændte ben for, at vi kom videre med denne skattelettelse på daværende tidspunkt.

Derfor er der uendelig langt fra de forslag, hr. Frank Aaen kommer med nu, og så til det, han var enig i i juni måned. Der er en kæmpeforskel, må jeg sige til hr. Frank Aaen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Til hr. Buksti: Ja, vi vil melde os ud af forhandlingerne om at spare på medicintilskuddet. Vi